

# Liturgie Avond Dienst

Eredienst Hervormde gemeente Tholen



7 november 2021  
Reguliere dienst  
ds. M. van Dalen

## Voorzang

### Psalm 40 vers: 4

4 Brandofferen, noch offer voor de schuld,  
Voldeden aan Uw eis, noch eer.  
Toen zeid' ik: Zie, ik kom, o HEER;  
De rol des boeks is met Mijn naam vervuld.  
Mijn ziel, U opgedragen,  
Wil U alleen behagen;  
Mijn liefd' en ijver brandt:  
Ik draag Uw heil'ge wet,  
Die Gij den sterv'ling zet,  
In 't binnenst' ingewand.

### Psalm 42 vers: 1 en 5

1 't Hijgend hert, der jacht ontkomen,  
Schreeuwt niet sterker naar 't genot  
Van de frisse waterstromen,  
Dan mijn ziel verlangt naar God.  
Ja, mijn ziel dorst naar den HEER;  
God des levens, ach, wanneer  
Zal ik naad'ren voor Uw ogen,  
In Uw huis Uw naam verhogen?

5 Maar de HEER zal uitkomst geven,  
Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt;  
'k Zal in dit vertrouwen leven,  
En dat melden in mijn lied;  
'k Zal Zijn lof zelfs in den nacht  
Zingen, daar ik Hem verwacht;  
En mijn hart, wat mij moog' treffen,  
Tot den God mijns levens heffen.

### Psalm 62 vers: 1

1 Mijn ziel is immers stil tot God;  
Van Hem wacht ik een heilrijk lot;  
Hij immers zal mijn rotssteen wezen,  
Mijn heil, mijn hulp in mijn gebrek,  
Mijn toevlucht en mijn hoog vertrek:  
Ik zal geen grote wank'ling vrezen.

### Psalm 95 vers: 2 en 3

2 De HEER is groot, een heerlijk God,  
Een Koning, die het zaligst lot,  
Ver boven alle goôn, kan schenken.  
Het diepst van 's aardrijks ingewand,  
Het hoogst gebergt' is in Zijn hand;  
't Is al gehoorzaam op Zijn wenken.

3 Zijn' is de zee; z' is door Zijn kracht  
Met al het droge voortgebracht;  
't Moet alles naar Zijn wetten horen.  
Komt, buigen w' ons dan biddend neer;  
Komt, laat ons knielen voor den HEER,  
Die ons gemaakt heeft en verkoren.

### Psalm 43 vers: 1 en 3

1 Geduchte God, hoor mijn gebeden;  
Strijd voor mijn recht, en maak mij vrij  
Van hen, die, vol arglistigheden,  
Gerechtigheid en trouw vertreden,  
Opdat mijn ziel Uw naam belij',  
En U geheiligd zij.

3 Zend, HEER, Uw licht en waarheid neder,  
En breng mij, door dien glans geleid,  
Tot Uw gewijde tente weder;  
Dan klimt mijn bange ziel gereder  
Ten berge van Uw heiligheid,  
Daar mij Uw gunst verbeidt.

### **Psalm 68 vers: 1 en 16**

- 1 De HEER zal opstaan tot den strijd;  
Hij zal Zijn haters, wijd en zijd,  
Verjaagd, verstrooid, doen zuchten;  
Hoe trots Zijn vijand wezen moog',  
Hij zal voor Zijn ontzagg'lijk oog,  
Al sidderende vluchten.  
Gij zult hen, daar G' in glans verschijnt,  
Als rook en damp, die ras verdwijnt,  
Verdrijven en doen dolen.  
't Godd'loze volk wordt haast tot as;  
't Zal voor Uw oog vergaan, als was,  
Dat smelt voor gloënde kolen.
- 16 Gij koninkrijken, zingt Gods lof;  
Heft psalmen op naar 't hemelhof,  
Van ouds Zijn troon en woning;  
Waar Hij, bekleed met eer en macht,  
Zijn sterke stem verheft met kracht,  
En heerst als Sions Koning.  
Geeft sterkt' aan onzen God en HEER;  
Hij heeft in Israël Zijn eer  
En hoogheid willen tonen.  
Erkent dien God; Hij is geducht;  
Hij doet Zijn sterkte boven lucht  
En boven wolken wonen.

### **Tekst: Richteren 8 : 1 - 21 “Van zegen naar ellende”**

#### **Richteren 8: 1 - 21**

- 1 Toen zeiden de mannen van Efraim tot hem: Wat stuk is dit, dat gij ons gedaan hebt, dat gij ons niet riept, toen gij heentooft om te strijden tegen de Midianieten? En zij twistten sterk met hem.
- 2 Hij daarentegen zeide tot hen: Wat heb ik nu gedaan, gelijk gijlieden; zijn niet de nalezingen van Efraim beter dan de wijnoogst van Abi-ezer?
- 3 God heeft de vorsten der Midianieten, Oreb en Zeeb, in uw hand gegeven; wat heb ik dan kunnen doen, gelijk gijlieden? Toen liet hun toorn van hem af, als hij dit woord sprak.
- 4 Als nu Gideon gekomen was aan de Jordaan, ging hij over, met de driehonderd mannen, die bij hem waren, zijnde moede, nochtans vervolgende.
- 5 En hij zeide tot de lieden van Sukkoth: Geeft toch enige bollen broods aan het volk, dat mijn voetstappen volgt, want zij zijn moede; en ik jaag Zebah en Tsalmana, de koningen der Midianieten, achterna.
- 6 Maar de oversten van Sukkoth zeiden: Is dan de handpalm van Zebah en Tsalmana alrede in uw hand, dat wij aan uw heir brood zouden geven?
- 7 Toen zeide Gideon: Daarom, als de HEERE Zebah en Tsalmana in mijn hand geeft, zo zal ik uw vlees dorsen met doornen der woestijn, en met distelen.
- 8 En hij toog van daar op naar Pnuel, en sprak tot hen desgelijks. En de lieden van Pnuel antwoordden hem, gelijk als de lieden van Sukkoth geantwoord hadden.
- 9 Daarom sprak hij ook tot de lieden van Pnuel, zeggende: Als ik met vrede wederkome, zal ik deze toren afwerpen.
- 10 Zebah nu en Tsalmana waren te Karkor, en hun legers met hen, omtrent vijftien duizend, al de overgeblevenen van het ganse leger der kinderen van het oosten; en de gevallen waren honderd en twintig duizend mannen, die het zwaard uittrokken.
- 11 En Gideon toog opwaarts, den weg dergenen, die in tenten wonen, tegen het oosten van Nobah en Jogbeha; en hij sloeg dat leger, want het leger was zorgeloos.
- 12 En Zebah en Tsalmana vloden; doch hij jaagde hen na; en hij ving de beide koningen der Midianieten, Zebah en Tsalmana, en verschrikte het ganse leger.
- 13 Toen nu Gideon, de zoon van Joas, van den strijd wederkwam, voor den opgang der zon,
- 14 Zo ving hij een jongen van de lieden te Sukkoth, en ondervraagde hem; die schreef hem op de oversten van Sukkoth, en hun oudsten, zeven en zeventig mannen.
- 15 Toen kwam hij tot de lieden van Sukkoth, en zeide: Ziet daar Zebah en Tsalmana, van dewelke gij mij smadelijk verweten hebt, zeggende: Is de handpalm van Zebah en Tsalmana alrede in uw hand, dat wij aan uw mannen, die moede zijn, brood zouden geven?
- 16 En hij nam de oudsten dier stad, en doornen der woestijn, en distelen, en deed het den lieden van Sukkoth door dezelve verstaan.
- 17 En den toren van Pnuel wierp hij af, en doodde de lieden der stad.
- 18 Daarna zeide hij tot Zebah en Tsalmana: Wat waren het voor mannen, die gij te Thabor doodsloegt? En zij zeiden: Gelijk gij, alzo waren zij, enerlei, van gedaante als koningszonen.
- 19 Toen zeide hij: Het waren mijn broeders, zonen mijner moeder; zo waarlijk als de HEERE leeft, zo gij hen hadt laten leven, ik zou ulieden niet doden!

20 En hij zeide tot Jether, zijn eerstgeborene: Sta op, dood hen; maar de jongeling trok zijn zwaard niet uit, want hij vreesde, dewijl hij nog een jongeling was.

21 Toen zeiden Zebah en Tsalmuna: Sta gij op, en val op ons aan, want naar dat de man is, zo is zijn macht. Zo stond Gideon op, en doodde Zebah en Tsalmuna, en nam de maantjes, die aan de halzen hunner kemelen waren.

### **1 Petrus 5: 1 - 9**

1 De ouderlingen, die onder u zijn, vermaan ik, die een medeouderling, en getuige des lijdens van Christus ben, en deelachtig der heerlijkheid, die geopenbaard zal worden:

2 Weidt de kudde Gods, die onder u is, hebbende opzicht daarover, niet uit bedwang, maar gewilliglijk; noch om vuil gewin, maar met een volvaardig gemoed;

3 Noch als heerschappij voerende over het erfdeel des Heeren, maar als voorbeelden der kudde geworden zijnde.

4 En als de overste Herder verschenen zal zijn, zo zult gij de onverwelkelijke kroon der heerlijkheid behalen.

5 Desgelijks gij jongen, zijt den ouden onderdanig; en zijt allen elkander onderdanig; zijt met de ootmoedigheid bekleed; want God wederstaat de hovaardigen, maar den nederigen geeft Hij genade.

6 Vernedert u dan onder de krachtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te Zijner tijd.

7 Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u.

8 Zijt nuchteren, en waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende, wien hij zou mogen verslinden;

9 Denwelken wederstaat, vast zijnde in het geloof, wetende, dat hetzelfde lijden aan uw broederschap, die in de wereld is, volbracht wordt.